

er ikke er til stede, kan sagen anlægges eller henvises til forfølgning i Danmark.

§ 4 d. Anvendelsen af reglerne i § 4 og § 4 c begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser“.

3. § 21 affattes således:

„§ 21. For ulovlig udøvelse af myndighed eller virksomhed dømmes den, som udgiver sig for at have en offentlig myndighed eller bemyndigelse, som han ikke er i besiddelse af, eller som på anden måde udøver en offentlig myndighed, der ikke tilkommer ham. Det samme gælder den, der uden offentlig bemyndigelse udøver en virksomhed, til hvilken en sådan kræves, eller som vedblivende udøver en virksomhed, til hvilken retten er ham frakendt“.

4. § 24, stk. 2 og 3, ophæves.

5. § 29 affattes således:

„§ 29. For brud på tjenstlig tavshedspligt dømmes den, som røber, hvad han i medfør af offentlig tjeneste eller hverv har erfaret som hemmelighed, eller hvad der ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller som uberettiget udnytter sådan kundskab. Dette gælder også den, som efter at være fratrukt stillingen røber eller uberettiget udnytter hemmeligheder, som han har erfaret i stillingen.

Stk. 2. For samme forbrydelse dømmes den, der uden tilladelse fra vedkommende offentlige myndighed videregiver eller uberettiget udnytter oplysninger hidrørende fra det offentlige, som han har fået eller skaffet sig under arbejde for en virksomhed, der maskinelt behandler eller opbevarer oplysninger for det offentlige.

Stk. 3. Det samme gælder den, der uden at have medvirket til gerningen skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, der er fremkommet ved en overtrædelse af bestemmelserne i stk. 1 og 2.“

6. I § 31, stk. 1, indsættes som 2. pkt:

„Bestemmelsen finder tillige anvendelse på falsk forklaring for en udenlandsk ret eller for De europæiske Fællesskabers Domstol.“

7. § 33 ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 33. For falsk anklage dømmes den, som afgiver urigtige oplysninger til offentlig myndighed med forsæt til, at en uskyldig derved bliver sigtet eller dømt for en forbrydelse.

Stk. 2. For samme forbrydelse dømmes den, der tilintetgør, forvansker eller bortskaffer bevis eller tilvejebringer falsk bevis med forsæt til, at nogen derved bliver sigtet eller dømt for en forbrydelse.

Stk. 3. Det samme gælder den, der foretager en handling som nævnt i stk. 1 og 2 med forsæt til, at han selv eller en anden med dennes samtykke derved bliver sigtet eller dømt for en forbrydelse, som han ikke har begået.

§ 33 a. For falsk anmeldelse dømmes den, der til offentlig myndighed anmelder en forbrydelse, der ikke er begået, eller til sådan myndighed indgiver falske klagemål“.

8. Efter § 40 indsættes:

„§ 40 a. For kapring af luftfartøj dømmes den, som om bord i et luftfartøj ved ulovlig tvang, jfr. § 66, overtager kontrollen over dette eller griber ind i dets manøvrering.“

9. § 42 ophæves.

10 I § 44, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

„Politiets advarsel har gyldighed for 5 år.“

11. I § 44, stk. 2, ændres „efter at politiet har tildelt ham advarsel eller arbejde er anvist ham“ til: „inden for et år efter, at politiet har tildelt ham advarsel eller har anvist ham arbejde.“

12. § 47 ophæves.

13. § 49 affattes således:

„§ 49. For blodskam dømmes den, der har samleje eller anden kønslig omgang med en slægtning i nedstigende linie eller med sin broder eller søster.“

14. §§ 51 og 52 affattes således:

„§ 51. For voldtægt dømmes den, som
1) tiltvinger sig samleje eller anden køns-